

Česko-polská vědomostní soutěž 2019

V pondělí 2. 12. 2019 jsme jakožto dva čtyřčlenné týmy vyrazily do Nowe Rudy na Česko-polskou vědomostní soutěž. Naší skvělou náladu nemohl pokazit ani fakt, že jsme vyjžděli od školy v 5:30 a s tím související brzké vstávání. Poněkud rozespalí, ale stále s úsměvem, jsme se tedy sešli před školou a nastoupili do minibusu. Jistě mi budete věřit, že po čas cesty nebylo v autobuse nejživěji, s příchodem prvních slunečních paprsků jsme se však pomalu začali probouzet. Když jsme již svěží přijeli na místo, zaregistrovali jsme se a usadili se na tribuny. Při čekání na příjezd zbylých týmů jsme věnovali čas ještě poslednímu opakování informací. Viktor si především opakoval informace z historie Polska, které měl krásně shrnuté na pro nás zcela nečitelném papíře. Dan, náš odborník především na zeměpis, spoléhal naproti tomu na své znalosti, kterých, jak víme, má nepřeberné množství. Budete-li někdy hledat někoho, kdo vám pohotově sdělí délku Vltavy nebo počet obyvatel Krakova, Dan je váš člověk. Mladší tým, ač zažíval svou premiéru, byl velmi dobře připraven. Se studem nutno přiznat, že některé informace jsme od nich slyšeli poprvé. Nevadí, alespoň jsme se poučili.

Když byla sestava týmů již kompletní, začal slavnostní úvod. O ten se postaral nám již velmi známý a oblíbený pan Golak. Se svým okouzlejícím úsměvem, za překladu jeho milé dcery Joany a občasných výkřiků jejího velmi aktivního synka, krásně celý den uvedl. Dále představil velké množství hostů, mimo jiné také českého konzula ve Varšavě, mě však více zaujal zřízenec polské vězeňské služby, jehož roli jsem až dokonce nepochopila, ale byla jsem velmi poctěna jeho přítomností. Jistě nechyběla ani velmi pečlivá kontrola plomb na obálkách, na základě, které by se ne jeden neznalý člověk mohl domnívat, že se uvnitř skrývá materiál na úrovni minimálně federálního tajemství. My jsme ovšem již znali, a tudíž jsme přesně věděli, že uvnitř se skrývají samotné testy. Následně jsme usedli k soutěžním stolům. U každého stolu se samozřejmě nacházelo občerstvení i s pitím. Napadne-li vás někdy připít si před začátkem soutěže, stejně tak jako nás, zvažte prosím vliv náhlého proudu vody na nestabilní plastový kelímek. Nezvážíte-li ho, může se stát, že polovina vašeho soutěžního stolu, těsně před začátkem soutěže skončí v záplavách, vy budete muset použít své jediné kapesníky pro jeho utření a celý test budete psát jen na kraji stolu.

Když nakonec po překonání drobných mokrých komplikací došlo k rozdávání testů, zjistili jsme, že kromě našich dvou týmů dorazil pouze jediný český. Nevadí, polskou konkurenci také zvládneme. Test šel rychle. Co jsme věděli, to napsali. Co ne, to jsme hádali. K našemu překvapení jsme po testu při porovnávání našich odpovědí s naším druhým týmem zjistili, že používali stejné tipovací metody. Nelze se pak výsledku divit. Po testu následovali praktické úkoly.

Začalo se určováním filmů. Polský černobílý film nevalné kvality na nás v první chvíli působil poněkud děsivě, ovšem při příchodu významně vypadajících pánů ke kulatému stolu bylo jasno. Jen kde se událost konala? Odpověď v Polsku, se setkala s lehkým výsměchem, ovšem větší specifikace pro nás v danou chvíli nebyla možná. Nakonec jsme se dozvěděli, že se jednalo o Magdalenu. Aspoň jsme o něco chytřejší. Následovalo pozvání do Česka i Polska, jako turisticky zajímavé oblasti jsme zvolili Prahu – jistě turisticky dosti neznámé místo, Kutnou Horu a Karlštejn, v Polsku jsme naopak zvolili do Varšavy – nám již od minulého ročníku dobře známé, Gdaňsku a Krakova. Plný počet bodů, ač z primitivního úkolu, člověku zvedne náladu.

Nálada zůstala pozvednuta až do následujícího praktického úkolu. Po době krásně strávené aktivním čekáním jsme přistoupili ke stolu s jasným úkolem, objednat si pirožky se zelím a houbami. A to v polštině. Pirožky jsme ještě zformulovat dokázali, ovšem zelí ani houby nás nenapadly. Pohotová otázka „A s čím pirožky podáváte?“ se s úspěchem nesetkala. Nakonec nám paní pořadatelka prozradila, že se jedná o kapustu i grzyby. Alespoň se nám rozrostl slovník praktické polštiny. Snad jsme dojem vylepšili krásnou objednávkou pití, nabídkou platby kartou a přáním hezkého dne. Tak snad bychom v polské restauraci nezanechali nejhorší dojem.

Třetí stanoviště se skládalo z určení osobnosti a místa dle fotky. Místo jsme podle podlouhlých domů nejistě identifikovali jako Gdaňsk. Při otázce na konkrétní místo padla odpověď Dlouhé náměstí. Polská porotkyně, která se do té doby snažila našemu rozhovoru naslouchat, (ovšem dle výrazu lze soudit, že marně,) poprvé zachytila známé slovíčko a začala souhlasně přikyvovat. Český mluvící porotce ovšem dobře věděl, že se jednalo o Dlouhý trh nikoli náměstí. Při výběru osobnosti pak přišel Bohumil Hrabal. Samozřejmě jsme si vzpomněli na klasiky jako Obsluhoval jsem anglického krále, Ostře sledované vlaky nebo skvělé Postřižiny. Bohužel jsme si nevybavili Kersko spojené s životem pana Hrabala, ač nám Mladoboleslavským není příliš vzdálené.

Po dokončení všech úkolů přišel oběd přidělovaný pravděpodobně na základě sympatií. Jinak si totiž nelze vysvětlit fakt, že nejvyšší člen našeho týmu dostal porci, která by mohla urazit i malého školáčka. Nevadí. Podělili jsme se. Následovalo čekání na vyhlášení. Dle rozvrhu nemělo být dlouhé, ovšem díky předchozím zkušenostem jsme již neměli iluze. Nakonec však pořadatelé překvapili a zpoždění (ve srovnání s loňským) bylo nepatrné. Samozřejmě jsme s láskou pomýšleli na myšlenku stupňů vítězů, ovšem zásadně jsme odmítali první místo – přeci týdenní pobyt mimo naši milovanou školu bychom přijímali jen s krajním odporem. Po řadě proslovů zakončujících soutěž následovalo vyhlášení. Chvilé napětí předznamenala nádherný výsledek, oba dva týmy skončily shodně na třetím místě. Slavnostně nám byly předány bronzové medaile, výtisk místního časopisu a zajímavý bedekr, až si zdokonalíme naši jinak výbornou polštinu, jistě zjistíme, že se jedná o zajímavé čtení. Aspoň myslím. Na závěr jsme využili možnosti posledního občerstvení a vrátili se do autobusu – už nás čekala jen cesta domů. Všichni jsme si, věřím, soutěž užili. Díky ní jsme měli možnost o trochu více poznat zemi našich sousedů a setkat se s mnohými zajímavými a inspirativními lidmi.